

Tuyển tập

Những bài thơ - truyện
dành cho trẻ mẫu giáo

Tác giả: Nguyễn Thị Kim Nhung

CÁO THỎ VÀ GÀ TRỐNG

MẪU GIÁO 4-5 TUỔI

Ở khu rừng nọ	Bầy chó an ủi	“Thỏ ơi, đừng khóc	Thỏ tấm tức nói	“Cúc cù cu cu
Có Cáo và Thỏ	“Thỏ ơi, đừng khóc	Mình đuổi Cáo đi”	“Làm sao không khóc	Ta vác hái trên vai
Sống cùng với nhau	Mình đuổi Cáo đi	“Không đâu Gấu ơi	Nhà tôi bằng gỗ	Đi tìm Cáo gian ác
Nhà Cáo bằng băng	Gâu, gâu, gâu, gâu	Chó đuổi chẳng được	Nhà Cáo bằng băng	Cáo ở đâu ra ngay!”
Nhà Thỏ bằng gỗ	Này Cáo cút mau”	Bạn đuổi làm sao?”	Mùa Xuân nắng ấm	Cáo ta sợ quá
Mùa Xuân nắng ấm	Cáo ngồi vênh râu	Bạn Gấu cương quyết	Nhà Cáo tan ra	“Tôi đang mặc quần áo”
Nhà Cáo tan ra	Bên cạnh lò sưởi	“Sẽ đuổi được mà	Cáo xin sang nhà	Gà Trống lại hát
Cáo sang nhà Thỏ	Nói vọng ra ngoài	Gấu gầm lớn tiếng	Rồi đuổi luôn tôi”	“Cúc cù cu cu
Chỉ xin ở nhờ	“Ta mà nhảy ra	Cáo kia cút ngay”	Thỏ trống nghe kể	Ta vác hái trên vai
Nhưng có ai ngờ	Chúng mày tan xác”	Cáo ngồi vênh râu	Gật gật cái đầu	Đi tìm Cáo gian ác
Cướp nhà bạn nhỏ	Bầy Chó tan tác	Bên cạnh lò sưởi	“Ta về nhà đi	Cáo ở đâu ra ngay!”
Đuổi Thỏ ra ngoài	Rủ nhau chạy mất	Nói vọng ra ngoài	Tôi sẽ đuổi Cáo”	Cáo ta liền nói
Thỏ lang thang khóc	Thỏ lại ngồi khóc	“Ta mà nhảy ra	Thỏ càng khóc lớn	“Cho tôi mặc áo bông”
Bầy Chó đến hỏi	Bạn Gấu đi qua	Chúng mày tan xác”	“Không đuổi được đâu	Lần này gà quất lớn
“Vì sao Thỏ khóc”	“Tại sao Thỏ khóc?”	Bạn Gấu sợ quá	Chó đuổi chẳng được	“Cúc cù cu cu
Thỏ tấm tức nói	Thỏ tấm tức nói	Chạy mất vào rừng	Bác Gấu không xong	Ta vác hái trên vai
“Làm sao không khóc	“Làm sao không khóc	Thỏ lại ngồi khóc	Sao anh đuổi được!”	Đi tìm Cáo gian ác
Nhà tôi bằng gỗ	Nhà tôi bằng gỗ	Bên dưới bụi cây	Gà Trống đồng dạc	Cáo ở đâu ra ngay!”
Nhà Cáo bằng băng	Nhà Cáo bằng băng	Gà Trống mào đỏ	“Tôi đuổi được đấy	Cáo ta chạy như bay
Mùa Xuân nắng ấm	Mùa Xuân nắng ấm	Vai vác lưỡi hái	Chúng ta đi nào”	Vào trong rừng sâu thẳm
Nhà Cáo tan ra	Nhà Cáo tan ra	Hỏi thăm Thỏ con	Vừa về đến nhà	Thỏ ta mừng vui lắm
Cáo xin sang nhà	Cáo xin sang nhà	“Tại sao Thỏ khóc?”	Gà Trống gáy vang	
Rồi đuổi luôn tôi”	Rồi đuổi luôn tôi”			

Dê con nhanh trí

MẪU GIÁO 4-5 TUỔI

Dê mẹ dặn dê con
“Mẹ ra đồng ăn cỏ
Cho bầu sữa ngọt thơm
Con ở nhà ngoan nhé
Có ai đến nhà gọi
Con đừng mở cửa nhé
Nếu không thì con Sói
Vào ăn thịt con đấy”
Dê con vâng lời mẹ
“Thế khi mẹ về nhà
Làm sao mà con biết?”
Dê mẹ liền dặn lời
“Khi mẹ về sẽ nói:
Con chó Sói hung ác
Mau đuổi cổ nó đi”
Sói ta đang ản nấp
Và đã nghe rõ lời
Dê mẹ vừa đi mất
Sói hung ác gõ cửa
“Con chó Sói hung ác
Mau đuổi cổ nó đi”
Dê con ở trong nhà
Chú vợi vàng chạy ra

Đưa tay định mở cửa
Dê con liền suy nghĩ
“Có phải mẹ đấy ư?
Sao hôm nay tiếng mẹ
Lại ồm ồm không hay”
Sói gian ác trả lời
“Mẹ ra đồng bị cảm
Nên mẹ khản tiếng đấy”
Dê con vẫn ngần ngại
“Mọi lần mẹ về nhà
Thò chân qua khe cửa
Chân của mẹ thon thon
Con nhìn là biết ngay”
“Chân mẹ dầm phải gai
Sung vù lên đau lắm
Khe cửa kia lại nhỏ
Không vừa nữa đâu con”
Dê con vội cúi xuống
Nhìn qua khe cửa nhỏ
Ôi bàn chân lem luốc
“Thôi, thôi anh Sói ơi
Tôi biết chính anh rồi
Anh hãy rút nhanh đi

Kéo khi mẹ tôi về
Húc cho anh vỗ bụng
Chân anh đen sì thế
Ai còn xa lạ gì”
Sói vợi vàng bỏ đi
Nhưng trong lòng vẫn nghĩ
Tìm cách lừa dê con
Nó chạy đến tiệm bánh
Thò chân vào thùng bột
Xong xuôi, nó chạy về
Gõ cửa nhà Dê con
“Con chó Sói hung ác
Mau đuổi cổ nó đi”
Dê coi chạy vợi ra
Nó nhìn qua khe cửa
Bốn chân trắng rõ ràng
Nhưng sao chiếc mũi thính
Ngửi được mùi hôi hôi
Không thơm mùi sữa mẹ
Dê con bèn khe khẽ
Chú nhìn qua khe tường
Thấy hai tai lem luốc
Đúng là tai Sói rồi

“Thôi, thôi anh Sói ơi
Tai anh đen và nhọn
Anh hãy rút ngay đi
Kéo khi mẹ tôi về
Húc cho anh vỗ bụng
Sùng mẹ tôi nhọn lắm”
Sói ta sợ bị lộ
Tìm cách giấu đôi tai
Dê mẹ đã về đến
“Con chó Sói hung ác
Mau đuổi cổ nó đi”
Dê con nghe tiếng mẹ
Cúi nhìn qua khe cửa
Đúng là chân mẹ rồi
Chú nhìn qua khe tường
À, đúng là tai mẹ.
Nó liền mở ngay cửa
Kể chuyện con Sói gian
Dê mẹ ôm vào lòng
Khen dê con giỏi quá.
Mẹ có dòng sữa mát
Dê con uống thật ngon.

Miền Cổ
Lịch

Cậu Bé Tích Chu

MẪU GIÁO 4-5 TUỔI

Thương cho cậu bé Tích Chu
Mồ côi cha mẹ, bà thương rất nhiều
Bà làm vất vả sớm chiều
Tích Chu bé nhỏ, hãy còn ham chơi
Hôm nay bà sốt mất rồi
Tích Chu lại mãi vui chơi bên ngoài
Con sốt ngày một lên cao
Bà khát nước lắm, không ai chăm bà
Tích Chu chơi mãi nơi xa
Bà cất tiếng gọi, cậu nào có nghe
Mãi sau cậu đói chạy về
Chẳng may bá hóa thành chim bay rồi
Tích Chu hoảng quá kêu lên
Bà ơi ở lại, cháu mang nước này
Cháu ơi bà hóa chim bay
Tìm nơi uống nước, không về nữa đâu

Bà ơi, đừng bỏ cháu đi
Cháu sẽ ngoan ngoãn, giúp bà nhiều hơn
“Cháu ơi đã muộn mất rồi
Bà bay tìm nước, không về nữa đâu!”
Tích Chu òa khóc thương bà
Bỗng đâu tiếng nói xa xa vọng về
Bà Tiên hiền hậu cất lời
Bà cháu đã hóa chim bay mất rồi
Nếu muốn trở lại thành người
Cháu mau tìm nước ở nguồn Suối Tiên
Đường lên suối, lắm gian nan
Tích Chu hăng hái, vượt ngàn hiểm nguy
Nước suối cậu bé mang về
Giúp bà trở lại thành người như xưa
Bà cháu lại ở với nhau
Tích Chu ngoan ngoãn, thương yêu bà nhiều.

Qua đường

Mẫu giáo 4-5 tuổi

Sáng mùa xuân ấm áp
Thỏ Nâu và Thỏ Trắng
Xin phép mẹ đi chơi
Mẹ đồng ý và dặn:
“Con đi đường cẩn thận”
Hai chị em vâng lời
Rồi vui vẻ chào mẹ
Chị em ríu rít cười
Khí trời thật mát mẻ
Hai chị em tung tăng
Thỏ Nâu bảo Thỏ Trắng
“Chị ơi, bên kia đường
Có vườn hoa đẹp quá”
Hai chị em vội vã
Chạy ào băng qua đường
Không chú ý hiểm nguy

Bỗng nghe tiếng phanh xe
Kít, kít,...thật vội vã
Hai chị em sợ quá
Một đoàn xe đang dừng
Bái Gấu thì la to
“Hai cháu kia nhìn xem
Đèn tín hiệu màu đỏ
Sao dám chạy sang đường
Sẽ gặp tai nạn đó”

Chú cảnh sát giao thông
Chính là chú Thỏ Xám
Nắm tay hai chị em
Quay trở lại vỉa hè
Chú ôn tồn giải thích
“Các cháu có nhìn thấy
Tín hiệu đèn đỏ không
Khi nào đèn đỏ tắt
Đèn xanh sáng lên rồi
Cháu mới được sang đường
Phải thật chú ý nhé”
Hai chị em nhìn nhau
Thỏ Nâu đầy hối hận
“Chúng cháu xin lỗi chú
Lần sau khi sang đường
Nhớ nhìn đèn tín hiệu”

Chú Thỏ Xám gật gật
“Nhưng các cháu còn nhỏ
Khi cháu muốn sang đường
Phải đi cùng người lớn
Tránh tai nạn giao thông”
Từ đó, hai chị em
Luôn nhớ lời của chú
“Đèn đỏ nhớ dừng lại
Đèn xanh mới được đi
Khi sang đường phải có
Người lớn cùng bước đi”